

Rasspecifik avelsstrategi RAS för

Korthårig Vizsla

”Både uppfödare och hanhundsägare bör sätta sig in i den avelsstrategi som gäller för rasen” Källa: SKK

Inledning

Bakgrund Rasspecifik Avelsstrategi

På Svenska Kennelklubbens Kennellfullmäktige 2001 fattades beslut om att det för varje hundras ska finnas en sk rasspecifik avelsstrategi. Uppdraget att utforma dessa lades på specialklubbarna, som i sin tur i huvudsak delegerar ut arbetet på rasklubbarna, även om samordningsansvaret kvarstår hos specialklubben.

Vad är en rasspecifik strategi – behövs den?

En rasspecifik avelsstrategi (RAS) är en handlingsplan för aveln inom en specifik ras. SKK:s Avelspolicy anger målen, strategin beskriver vägen dit.

RAS vems ansvar?

Ansvar för rasens framtid ligger alltid ytterst hos den enskilda uppfödaren och ägaren till avelshunden. För att fatta relevanta beslut behöver den enskilda ägaren både allmänna kunskaper om avel och fakta kring den egna tiken samt den tilltänkta avelshunden, vad gäller egenskaper, mentalitet och nedärvt sjukdomshistorik.

Allt för att målen i den planerade kullen ska ligga så nära den avelsstrategi som finns för rasen och de personliga avelsmålen.

Generellt om rasen

Rasens historiska, bakgrund och utveckling

Vizslans ursprung tros gå tillbaka så tidigt som 900- eller 1100-talet, men flera motstridiga uppgifter förekommer. I olika skrifter och brev från 1300-, 1400- och 1500-talet finns i alla fall ordet "vizsla" nämnt och bilder på vizsla (vizsla betyder fågelhund på ungerska). Det finns beskrivningar på dess användning vid fågeljakt med nät och med falk. Under turkarnas ockupation av Ungern korsades den inhemska hunden med turkarnas gula jakthundar.

Under 1800-talet importerades både tyska och engelska jakthundar och utvecklingen av den ungerska vizslan är en systematisk inkorsning av flera olika raser för att stärka och förbättra dess egenskaper. Raser som bl a nämns är Irländsk och Engelsk Setter, korthårig vorsteh, Blodhund, Sloughi, Foxhounds. Vizslan användes vid alla typer av fågeljakt, både på land och i vatten, vid småviltsjakt och jakt på hjortdjur och spårning, men även vid vildsvinsjakt då flera hundar släpptes samtidigt som fick jaga tillsammans.

Både första och andra världskriget innebar att stora delar av populationen dukade under eller försvann. Efter första världskriget kom till exempel stora områden att tillhöra angränsande länder som Rumänien, forna Tjeckoslovakien, Österrike och forna Jugoslavien. Det innebar att plötsligt bodde många ungrare, inklusive deras hundar, i ett annat land. Under 1920-talet grundade så några vizslauppfödare en form av rasklubb för att återuppbygga rasen. Den första standarden antogs av FCI 1935. Andra världskriget och den efterföljande ryska ockupationen ledde bland annat till att många ungrare flydde och tog sina hundar med sig eller fick lämna de kvar vind för våg. För andra gången fick man försöka återskapa rasen. Det finns uppgifter på att det vid båda tillfällena har använts ett dussintal hundar för att rekonstruera rasen.

Första vizslan registreras i Sverige 1971 och den var en import från Ungern. Idag används vizslan som stående fågelhund och ska apportera både på land och i vatten. Men den används också vid småviltsjakt och stöjtakt, samt vid eftersök på skadeskjutet vilt. Det är med andra ord en mångsidig jakthund. Utmärkande för vizslan är att den är mycket lättlärd och har en vilja att vara sin förare till lags ("willing to please"). Trots rasens mildhet kräver den konsekvent uppfostran med tydliga gränser, men är känslig för omild och brysk behandling. Den knyter snabbt starka band med sin förare och vill vara i närheten av

sin/sina ägare. Det medför också en viss vaktinstinkt. Den håller god kontakt under jakt, har en utmärkt näsa och går sällan förbi vilt. Den ska apportera med glädje både på land och i vatten.

Övergripande avelsmål för rasen

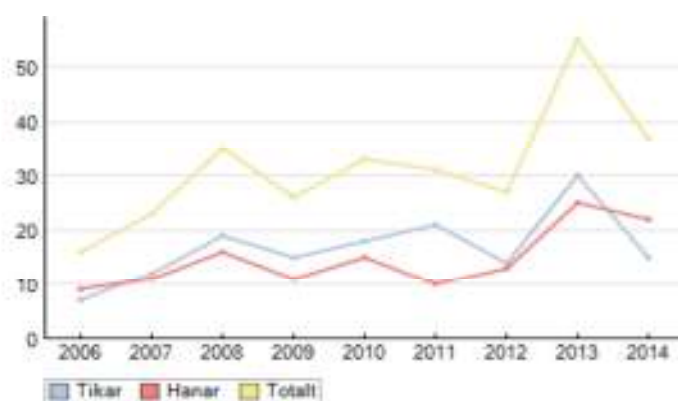
Vår ras är numerärt liten i Sverige (se nedan registreringsstatistik) och med en hel del import av hundar från bl a Tjeckien, Slovakien, Holland, Australien, England och Ungern. Ett stort ansvar vilar på de individuella uppfödarna att tillsammans med klubbens avelsrådgivare inhämta kunskap om importhundars hälsa, jaktegenskaper och genetiska bakgrund. Ett utvecklat samarbete med andra länders ras- specialklubbar tillför här värdefull kunskap. Ärftlig variation är en särskilt viktig förutsättning för rasernas möjlighet att fortleva och uppfödarnas möjligheter att bedriva sund avel. Därför skall aveln vara målinriktad, långsiktig och hållbar. Med hållbar menas att den inte leder till brister avseende hälsa, mentalitet eller funktion eller tömmer rasen på genetisk variation. Det stora inslaget av importhundar framgår av kurvorna för "avelstruktur barnbarn" (som finns att läsa på SKK avelsdata). Den numera mycket låga graden av inavel kan bland annat tillskrivas detta arbete med import av avelsdjur och parningar genomförda med avelshanar utanför Sverige.

Svenska Vorstehklubben (SVK) ansvarar för avelsverksamheten med strävårig vizsla i Sverige. Avel och uppfödning skall ske i överensstämmelse med djurskyddslagstiftningen och Svenska Kennelklubbens grundregler och till hjälp finns ett rasspecifikt hälsoprogram som utarbetats. I samarbete med Svenska Kennelklubben (SKK), borgar Svenska Vorstehklubben (SVK) för utvecklingen i Sverige av den strävåriga vizslan.

Rasens population

Populationsstorlek, registreringssiffror

År för reg.	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Tikar (varav imprter)	7	12(5)	19(6)	15(4)	18(2)	21(1)	14(3)	30(4)	15(6)
Hanar (varav importer)	9(3)	11(3)	16(1)	11(2)	15	10	13(7)	25(3)	22(7)
Totalt	16(3)	23(8)	35(7)	26(6)	33(2)	31(1)	27(10)	55(7)	37(13)

Källa SKK avelsdata

Import av material från andra länder, antal importer redovisas inom () vid registreringssiffrorna

Andelen importerade hundar som registrerats under 2006-2014 är ca 20 % (57 individer).

Genomsnittlig kullstorlek

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Kullstorlek	6	7	8	9	0	1	2	3	4
genomsnitt	6,5	5,5	6,0	4,3	6,8	6,8	6,0	8,2	5,3
Antal kullar	2	4	4	4	5	4	4	6	3

Rasen har god reproduktionsförmåga mätt i antalet valpar per kull, vilket för åren 2006-2014 var det 6,8 valpar per kull.

Inavelstrend

	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Inavelsgrad	0 %	0 %	0,2 %	1,2 %	0,2 %	0,9 %	0 %	0,3 %	0%

Rasens genomsnittliga inavelsgrad. Beräknad över 5 generationer.

Det är av mycket stor vikt att behålla den genetiska variationen i rasen. En hög inavelsgrad innebär en dubbling av gener (ökad homozygoti). Dubbling av gener medför att variationen av gener förloras och att gener med negativ inverkan dubblas. Genetisk variation är en förutsättning för att vi ska kunna vidareutveckla rasens egenskaper och funktion.

Tik- och hanhundsanvändning

Ett viktigt verktyg för att hålla en låg inavelsgrad i rasen är att begränsa användandet av varje enskild individ. Generellt bör t ex en hanhund inte vara far till mer än 5 % av hundarna i sin generation (under en 5-års period), eller till mer än 25 % av de hundar som registreras/år under sin livstid. I en så pass numerärt liten ras som vizsla kan inte ovanstående följas fullt ut, då det i så fall skulle innebära att en hanhund redan efter en kull kan ha så många valpar efter sig så att han inte ska användas mer. Emellertid kan våra vizslor till viss del anses ingå i våra grannländers population, varför de mål som satts (efter rekommendationer av genetiker), är att *tikar* tillåts i Sverige få 2 för rasen normalstora kullar (totalt cirka 15 valpar) och för *hanhundar* 3 för rasen normalstora kullar (totalt cirka 20 valpar).

Barnbarns listor

Hur många valpar som till exempel en grupp hel- eller halvsyskon som mest bör producera, blir ett riktmärke, där far- och morföräldrar inte bör tillåtas lämna fler barnbarn än två gånger vad en enskild hund får producera. Den rekommendationen kan dock aldrig bli en regel eftersom detta skulle innebära att yngre hundar i en familjegrupp fråntas avelsrätten på grund av den avel som redan bedrivits med äldre släktingar. Men är ändå viktigt att ha i åtanke och ytterligare en orsak till att begränsa enskilda individers användning i avel. För vizslan innebär det, enligt rekommendationerna ovan, ungefär 42 valpar för hanar och ungefär 30 valpar för tikar.

Målsättning

Att öka informationen av vikten av att utvärdera varje kull.

Strategi

Publicera blankett för utvärdering av valpkull på hemsidan. Fortsätta sprida information om vikten av att bibehålla den låga inavelsgraden i rasen.

HÄLSA

Allmänna rekommendationer

Sjuka hundar eller hundar som ger avkomma med sjukdom där trolig ärftlig bakgrund finns, bör inte användas i avel.

För att nå framsteg i avelsarbetet gäller att inte ha för många egenskaper att ta hänsyn till, det är viktigt att de för individen allvarliga sjukdomarna/defekterna prioriteras. För att komma till rätta med de sjukdomar som förekommer inom rasen och där ärftlighet kan misstänkas, behövs information från uppfödare och hundägare.

Höftledsdysplasi, HD & ED

Andelen dysplaster födda under åren 2006-2013 låg i genomsnitt på 15 %. Under samma period röntgades i genomsnitt 53 % av de svenskregistrerade hundarna.

De senaste 9 årens resultat avseende höftledsröntgen av svenskfödda korthåriga vizslor, inklusive svenskfödda hundar som röntgats i Norge och Finland.

Födelseår	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Antal Svenskfödda	13	22	24	17	34	27	24	49
Antal röntgade	9	12	14	9	17	16	11	15
Antal med HD grad C	2	3	0	1	3	0	2	1
Antal med HD grad D	1	-	-	-	-	-	-	1
Antal med HD grad E	1	-	-	-	-	-	-	-
Andel med HD C - E (%)	44 %	25 %	0 %	11 %	18 %	0 %	18 %	6 %
Andel röntgade individer (%)	69 %	55 %	58 %	53 %	50 %	59 %	46 %	31 %

Då det är relativt få hundar som ingår i beräkningarna innebär det att varje enskild hund får stort genomslag oavsett resultat.

Födelseår	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Antal Svenskfödda	13	22	24	17	24	27	24	48
ED ua (0)	1	3	6	4	12	7	8	13
ED grad 1	1	-	-	1	2	2	2	2
ED grad 2	-	-	-	-	-	-	-	-
ED grad 3	-	-	-	-	-	-	-	-
Andel med ED (%)	50 %	0 %	0 %	25 %	17 %	29 %	25 %	15 %
Andel röntgade individer (%)	15 %	15 %	25 %	29 %	58 %	33 %	42 %	31 %

Då det är relativt få hundar som ingår i beräkningarna så det innebär att varje enskild hund får stort genomslag oavsett resultat.

Målsättning – HD& ED

HD ingår i dagsläget i SKK:s hälsoprogram på nivå 2 men en förhoppning om att så snart SKK medger kunna få övergå till HD index.

ED Förekommer i låg frekvens samtidigt som väldigt få individer röntgas.

Strategi - HD & ED

HD Verka för att få minst 50 % röntgad avkomma. **ED** Eftersträva att fler individer röntgas. Genom direktinformation till uppfödarna samt via hemsidan och i Svensk Vorsteh och att i avelsarbetet undvika parningskombination som utifrån tillgänglig information ökar risken för allvarlig sjukdom/funktionshinder hos avkomman.

Osteochondros

Orsakerna till osteochondros är flera. Det finns ärftliga faktorer. Det är inte detsamma som att osteochondros är medfött utan det betyder att hunden föds med förutsättningar att drabbas av osteochondros när den kommer upp i den snabbväxande åldern.

En hund med genetisk förutsättning att drabbas av osteochondros kan få sjukdomen genom att utfodras med för mycket kalk och energi. Även överdriven motion kan tänkas leda till osteochondros men det betyder inte att valpar av växande raser inte behöver röra sig. Det är ytterst viktigt för en växande hund att få motionera men det ska ske på hundens egna förutsättningar inte genom att i en tidig ålder börja cykla med valpen eller dylikt.

Målsättning-Osteochondros, OCD

Förekommer och det ska eftersträvas att det ej ökar.

Strategi-Osteochondros, OCD

Genom direktinformation till uppfödarna samt via hemsidan och i Svensk Vorsteh och att i avelsarbetet undvika parningskombination som utifrån tillgänglig information ökar risken för allvarlig sjukdom/funktionshinder hos avkomman.

Hud

Olika typer av hudproblem/allergier finns sedan tidigare beskrivet på rasen varav flera av dem kan ha ärftlig bakgrund. Idag vet vi att de yttrar sig på flera olika sätt, så som öroninflammation, klåda i varierande grad, utslag, demodikos (hårsäckskvalster), furunkulos (bölder på/i tassarna) och som i flera fall är foderrelaterade och/eller ärftliga.

De RAS-enkäter som genomförts de senaste åren visar att ca ¼ av hundarna någon gång haft öroninflammation. Övriga svar avseende huden har inte varit lika entydiga, men indikerar att det finns hud- och allergiproblem som tidigare beskrivits i rasen. Sammantaget utifrån både tidigare och de senaste rasenkäterna är det definitivt ett problem i rasen och utgör ett observandum då frekvensen verkar vara större än väntat och troligen har ärftlig bakgrund.

Målsättning - hud

Det är viktigt att öka kunskapen och medvetenheten om sjukdomskomplexet. I dagsläget finns inte så många andra vägar att gå än avel med så vitt man vet friska individer. Man bör även ta hänsyn till eventuella problem hos syskon och avkommor vid val av avelsdjur om det är möjligt utan att drastiskt minska avelsbasen.

Strategi – hud

Genom direktinformation till uppfödarna samt via hemsidan och i Svensk Vorsteh och att i avelsarbetet undvika parningskombination som utifrån tillgänglig information ökar risken för allvarlig sjukdom/funktionshinder hos avkomman.

Svansskador

Andelen svansskador har tidigare uppgått till ca 20 % (i rasenkäterna). Det verkar emellertid ha minskat väsentligt i dagsläget. I enkäterna framgår också att ca 25 % av hundarna någon gång har haft vattensvans, vilket ligger på samma nivå sedan tidigare.

Målsättning- Svansskador Verka för att den generella dispens som finns för grupp 7 blir kvar. Fortsatt inrapportering till svansskadegruppen nödvändig.

Strategi-svansskador

Genom direktinformation till uppfödare och medlemmar samt via hemsidan och i Svensk Vorsteh och att i avelsarbetet undvika parningskombination som utifrån tillgänglig information ökar risken för allvarlig sjukdom/funktionshinder hos avkomman.

Arvbara sjukdomar

Hypothyreodism (för låg halt av sköldkörtelhormon), rygg-och nackproblem, epilepsi/krampanfall, blödarsjuka (olika former), osteochondros (övriga leder), bettfel, tandförluster, entropion (inåtrullad ögonlockskant), ektropion (hängande/för slapp ögonlockskant), autoimmuna sjukdomar, sämre motståndskraft/ökad sjuklighet, tumörer/cancer, Addisons sjukdom, districhiasis (felväxande ögonhår), olika ögonsjukdomar/defekter (katarakt mm) förekommer i rasen men i så låg frekvens att det endast hålls under uppsikt. De är inte föremål för några speciella avelsmässiga åtgärder

Målsättning- Arvbara sjukdomar

Förekomsten bevakas och då det handlar om allvarliga sjukdomar så skall det eftersträvas att hålla sjukdomsfrekvensen låg.

Strategi-Arvbara sjukdomar Främst genom direktinformation till uppfödarna samt via hemsidan och i Svensk Vorsteh och att i avelsarbetet undvika parningskombination som utifrån tillgänglig information ökar risken för allvarlig sjukdom/funktionshinder hos avkomman.

Jaktegenskaper

Nulägesbeskrivning

Under åren 2010 - 2014 har 76 hundar någon gång startat på eftersöksgränar (inkluderande en utländsk hund) fördelat på 218 starter. Av dessa har 5 individer inte uppnått godkänt resultat under perioden och därmed ej heller startat på fält. Under samma tid har 81 individer någon gång startat på fältprov, en eller flera gånger fördelat på 454 starter. Av dessa har 35 individer (43 %) gått till pris någon gång under de här åren.

Detta kan jämföras med de 30 individer som startat på eftersöksgränarna samt de 18 individer som även startat på fältprov under åren 1997-2001. Det är mer än dubbelt så många hundar som startat på eftersöksgränarna i senaste perioden och när det gäller fältprov har andelen hundar flerdubblats. Prisprocenten har emellertid sjunkit.

2008-2012 föddes 126 valpar och 26 hundar importerades (summa 152). Av dessa är det totalt 57 hundar (38 %) som startat på eftersöksgränarna. Av antal registrerade hundar har 40 (26 %) startat på fältdelen. Endast 4 (3 %) har enbart startat på eftersöksgränarna (vid odelat prov har 3 hundar startat).

I de senaste rasenkäterna uppges att lite mer än hälften av hundarna används till jakt, vilket ligger i nivå med tidigare undersökningar. I jaktsituationer uppvisar hundarna överlag önskvärt beteende, utifrån vad ägarna anger i enkäterna. I genomsnitt tenderar strax under hälften av hundarna att ha svårare att vara tysta i situationer där de ska vara passiva och se andra arbeta, vilket är en försämring från tidigare undersökningar.

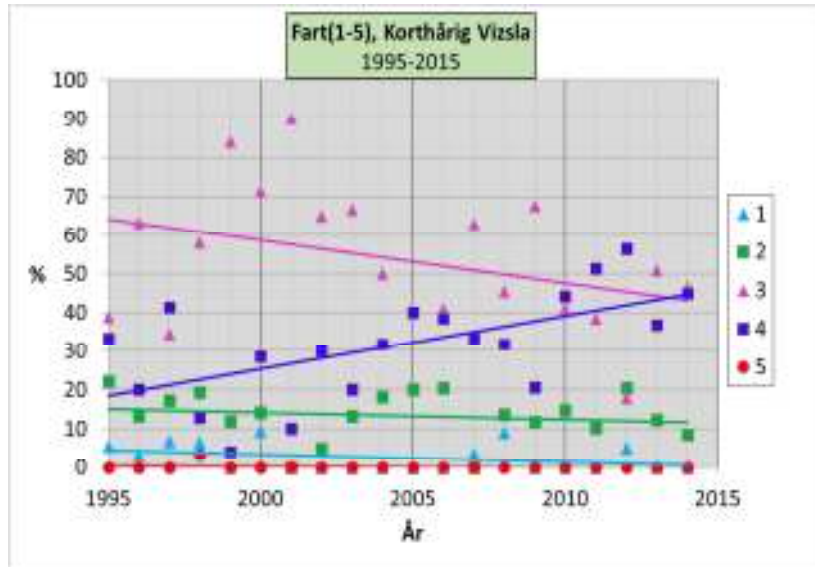
Förändring av några jaktegenskaper hos korthårig vizsla under perioden 1995-2014

Underlaget till analysen bygger på totalt 580 starter under den aktuella tidsperioden.

Egenskapen Fart

Figur 1.

Tabell 1. Förändringstakt för **Fart**

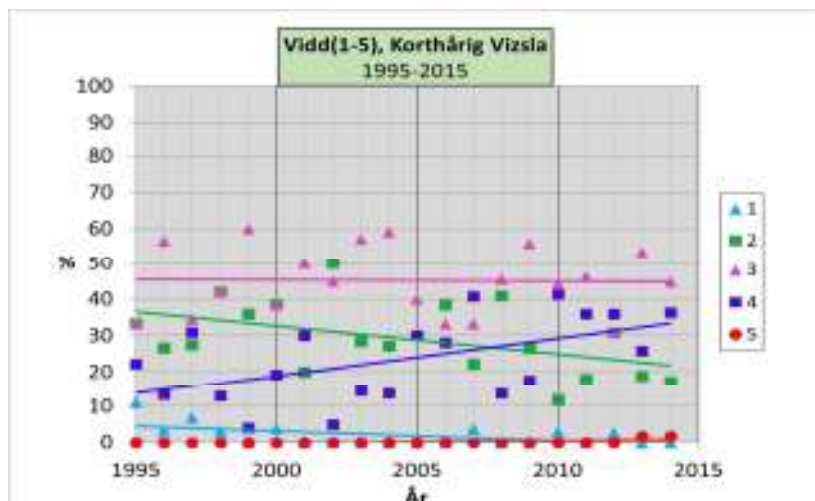
Kategori	%/år
1	-0,2
2	-0,2
3	-1,1
4	1,4
5	0

Trots få starter/år (varierar mellan 10 och 60) och stor spridning i data kan man få en uppfattning om utvecklingen av egenskapen Fart. Den optimala kategorin 4 ökar med ungefär 1,4 % /år. Endast en 5:a har delats ut och således kunde ingen trend spåras. Kategorierna 1 och 2 är i stort sett oförändrade över denna tidsperiod, vilket kan ses i Figur 1 och Tabell 1.

Egenskapen Vidd

Figur 2.

Tabell 2. Förändringstakt för **Vidd**

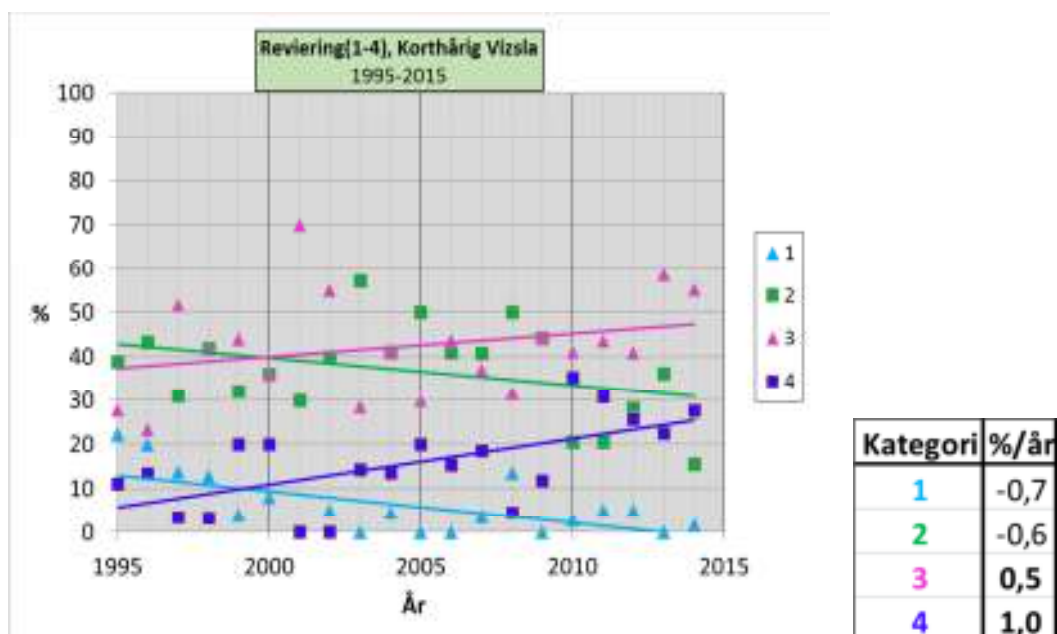
Kategori	%/år
1	-0,3
2	-0,8
3	0,0
4	1,0
5	0

I Figur 2 ser man att det är väldigt stor spridning inom kategorierna 2,3 och 4. Kategori 4 visar tendens till ökning medan kategori 3 inte visar någon förändring, och kategori 2 tenderar att minska. I kategorierna 1 och 5 är det alldeles för få observationer för att kunna ge en säker indikation om trend (se Tabell 2).

Egenskapen Reviering

Tabell 3. Förändringstakt för Reviering

Figur 3.

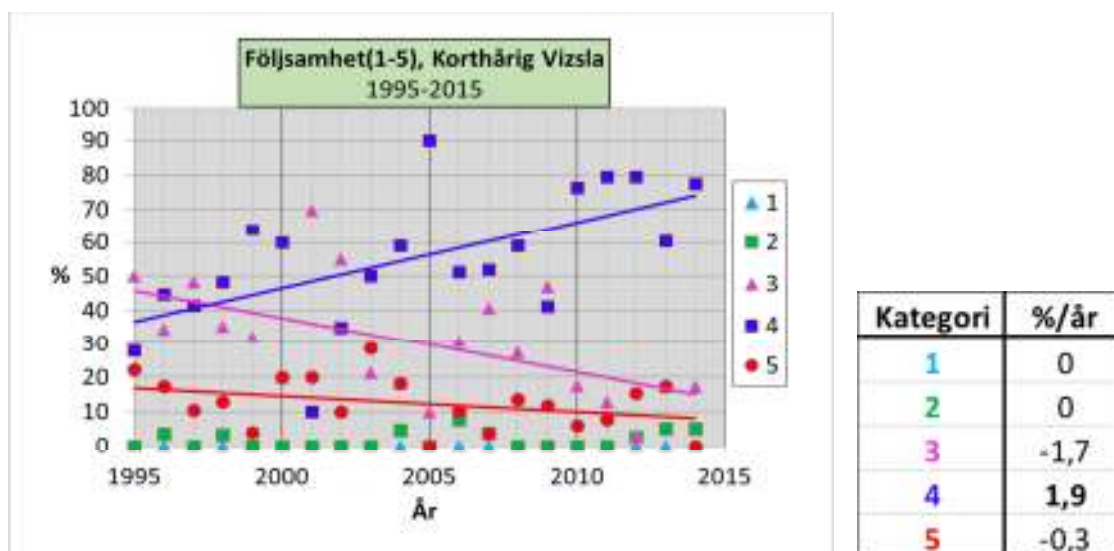

I Figur 3 visar resultaten på mycket stor spridning, men ändå kan man få en indikation om trenderna. Kategori 4 ökar mest, men även kategori 3 tenderar att öka även om spridningen är påfallande stor. Andelarna av båda kategorierna 1 och 2 tenderar att minska. Förändringstakten som visas i Tabell 3 måste värderas med försiktighet då antalet observationer är relativt få och spridningen i data relativt stor.

Egenskapen Följsamhet

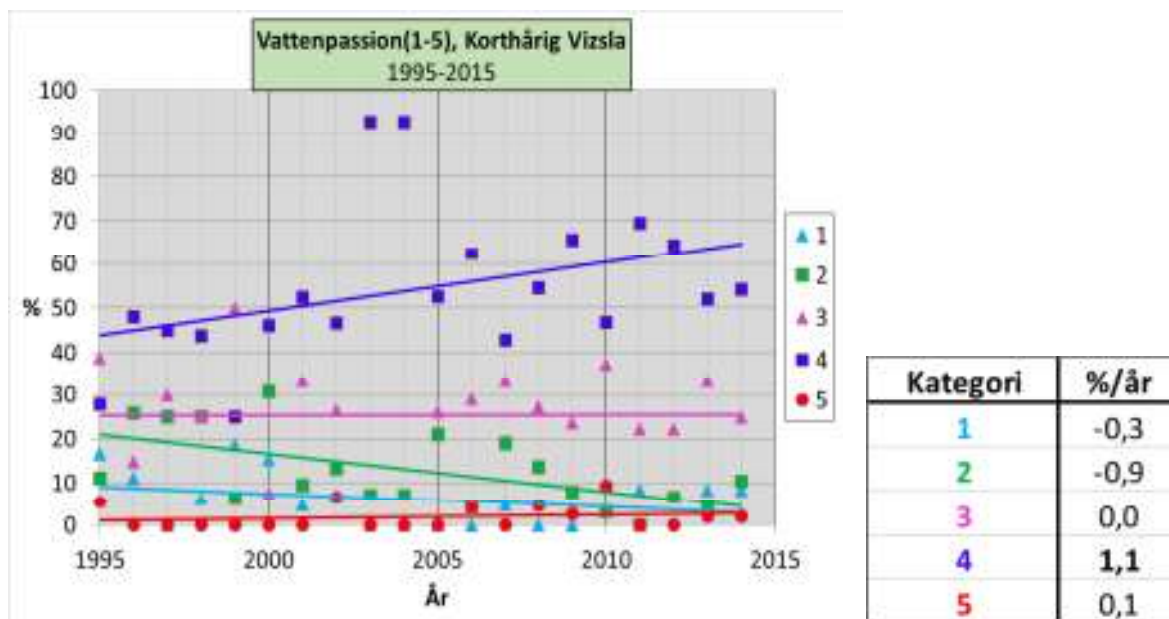
Tabell 4. Förändringstakt för Följsamhet

Figur 4.

Trots den stora spridningen i resultat, som ses i Figur4, verkar det troligt att den optimala kategorin ökar kraftigt och kategori 3 avtar med ungefär motsvarande takt (se Tabell 4). Det finns också tendens till att kategori 5 minskar, men med reservation för att antalet observationer är få! För kategorierna 1 och 2 finns ingen tendens då antalet observationer är alldeles för få. Kategori 1 har noll och kategori 2 har totalt 10 observationer under tidsperioden.

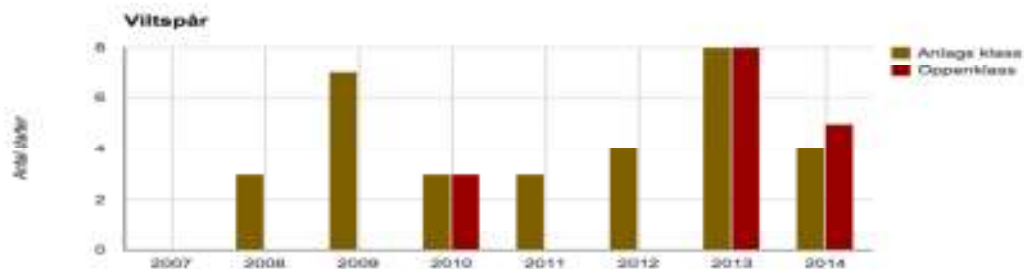
Figur 5.

Även i Figur 5 är spridningen i andelarna av de olika kategorierna påfallande stor! Trots spridningen kan man se att kategori 4 ökar från en relativt hög nivå, medan kategori 3 verkar oförändrad. Kategori 5 har för få observationer för att kunna visa någon säker tendens, men för kategorierna 1 och 2 ses nedgångar där minskningen av andelen 2:or är nästan 1 % /år. Värdena på förändringshastigheten måste även i detta fall värderas med försiktighet.

Viltspårsprov

Det är fortfarande ett fåtal som startar på viltspårsprov. Men en viss ökning av deltagandet i öppen klass ses de senaste åren.

Målsättning- jaktgenskaper

Verka för att öka antalet provad avkomma i framförallt ukl. Inför parning bör båda föräldradsjuren uppvisa egenskapsvärden som är lika bra som, eller bättre än, medelvärdet för rasen och för könet avseende minst fyra av egenskaperna: fart, vidd, reviering, följsamhet och vattenpassion. Samt att fortsätta bevara apportioneringslust, spårformåga, vattenpassion och rovdjursskärpa. Verka för att försöka förbättra egenskapsiffrorna till optimala 4.

Strategi-jaktegenskaper

Genom fortsatt uppföljning av egenskaperna fart, vidd, reviering, följsamhet och vattenpassion i samarbete med SVK:s jaktprovskommitté och Lathundsgrupp.

Mentalitet

Sedan 2007 har SVK inte haft någon mentalbeskrivning, sporadiska tester har gjorts av enskilda hundägare hos framförallt Brukshundklubbens MH. Under åren 1998-2014 har totalt 23 hundar genomfört MH test. Under 2014 har SVK anslutit sig till SKK:s officiella mentalbeskrivning Beteende- och personlighetsbeskrivning hund BPH och 2013 och 2014 har 3 hundar beskrivits. Utvärdering kommer att ske efter två år.

När det gäller **ljudkänslighet** ses enligt enkätsvaren en förbättring mot tidigare, men det är ca 20 % (var femte hund) som har någon reaktion på ljud (ex nyår/påsksmällor, åska, skott). Vad som är olyckliga omständigheter eller ärftlig disposition är svårt att särskilja, men det är ett observandum.

Målsättning-mentalitet

Antalet hundar som genomgår någon form av mentalbeskrivning är få.

Vi behöver få många fler hundar beskrivna, gärna fler ur samma kull eller ännu hellre hela kullar för att kunna kartlägga hur rasens mentalitet ser ut och därmed kunna använda det i avelsarbetet.

Strategi-mentalitet

Vi ska verka för att fler hundar ska bli beskrivna genom fortsatt information.

Om fler hundar blir officiellt beskrivna i SKKs officiella mentalbeskrivning BPH, Beteende- och personlighetsbeskrivning hund, så kan arvbarhetsbeskattningen öka enligt SKK:s forskare. BPH innehåller fler registreringar än tidigare mentalbeskrivningar när det gäller bl.a. sociala och aggressiva beteenden.

Exteriör

Generellt uppfyller hundarna gällande rasstandard. Det finns dock några saker att vara extra uppmärksam på såsom allt för ljus ögonfärg, raka frambensvinklar, för lätt och elegant benstomme eller för kraftig och grov benstomme.

Målsättning-exteriör

Verka för att exteriörbeskrivningen införs under 2015.

Strategi-exteriör

Verka för en god exteriör utifrån funktion och att i avelsarbetet undvika parningskombination som utifrån tillgänglig information ökar risken för allvarlig sjukdom/funktionshinder hos avkomman.

Summering

Rasen är fortfarande numerärt liten i Sverige, även om den successivt ökat under de senaste årtiondena. Det innebär att vi även fortsättningsvis kommer att behöva hämta avelsmaterial utanför Sveriges gränser. Generellt kan rasen sägas ha en relativt god hälsa, men den kunde vara bättre. Idag bör vi vara medvetna om att hudproblem (allergi) och osteochondros (armbågsled) verkar vara mer utbredd i rasen, än vad vi sett tidigare. Rasen har goda jaktegenskaper, som kan utvecklas vidare.

Övrigt

Förankring i klubben har skett genom;

- Rasenkäter under åren 2003, 2012 och 2013
- Löpande information inför RAS revideringen på SVK:s hemsida
- Information i SVK:s tidning Svensk Vorsteh inför RAS revideringen
- Revideringsförslag inför avelskonferensen våren 2014 per mail till uppfödarna samt på SVK:s hemsida
- Enkät per mail och på hemsidan rörande revideringsförslaget inför Avelskonferensen
- Avelskonferens i juni 2014 i två dagar, varav en dag avsatt för genomgång av RAS med 86 deltagande medlemmar
- Förnyat revideringsförslag efter Avelskonferensen per mail till uppfödarna och på SVK:s hemsida i 7 månader med uppmaning att komma in med synpunkter på förslaget
- Personligt möte för SVK:s avelskommitté februari 2015 där RAS slutligen fastställdes

Källhänvisningar

- Statistik från Agria Breed profile
- Svensk Vorsteh klubben (SVK) rasenkäter
- Svensk Vorsteh klubben (SVK) Jaktprovsstatistik
- Svenska Kennel klubben (SKK) avelsdata
- Svenska Vorstehklubben (SVK) exteriörbeskrivningar
- Uppfödarenkäter
- Medlemsmöte/avelskonferens
- Exteriördomare inom SVK